

WORLD ANTI-COMMUNIST LEAGUE - POLISH CHAPTER

President: 1927 W. Thunderbird Rd. #159, Phoenix, AZ 85023
Executive Director: 34 Hillside Ave. #2AA, New York, NY 10040

BIULETYN - NUMER 1 - NOWY JORK - KWIECIEŃ 1986 , STRONA 1

BIULETYN ZA I PRZECIW

Wydając pierwszy numer biuletynu KPN zdawaliśmy sobie sprawę z nowej odpowiedzialności, której się podejmujemy oraz trudności nas oczekujących. Zdajemy sobie sprawę z niedoskonałości technicznych, ograniczonego zasięgu naszego przedsięwzięcia /przynajmniej w pierwszym jego stadium/ oraz nowych wydatków finansowych, które na siebie bierzemy. Ma to szczególne znaczenie w chwili, gdy reżym PRL skierował wyjątkowo bezwzględna i brutalną akcję przeciwko naszej partii w kraju, a ośrodki polonijne i tzw. niepodległościowe /w przeważającej swej masie/ nie uznają za stosowne objęcie swoją pomocą całej opozycji w Polsce, faworyzując te ugrupowania, które dążą jedynie do liberalizacji istniejącego systemu. Pomimo tych niekorzystnych uwarunkowań uważamy, że wydanie skromnego nawet biuletynu informującego zarówno o naszej działalności na emigracji, a w szczególności o działalności struktur krajowych jest naszym podstawowym obowiązkiem. Zdajemy sobie sprawę, że zaistniała sytuacja jest głównie wynikiem braku dostatecznej, rzeczowej informacji o naszej działalności, a nie złej woli, która istnieje jedynie w wyjątkowych przypadkach. Uważamy, że jest to jedyna możliwość uczynienia naszej działalności bardziej efektywną, jak również przerwania permanentnego milczenia na temat prawicowych ruchów niepodległościowych w niektórych, znaczących, polonijnych środkach masowego przekazu. Zdajemy sobie sprawę, że jest to z korzyścią dla naszej wspólnej, dobrze pojętej sprawy. Pierwszy numer biuletynu jest numerem nietypowym. Chcieliśmy zapoznać w nim czytelników /tych, którzy znają ją niezbyt dokładnie/ z historią i działalnością Konfederacji. Jest to szczególnie ważne w chwili rozpętania przez komunistyczny reżym nowej kampanii kłamstw i oszczerstw pod adresem Konfederacji Polski Niepodległej i jej przywódców na fali toczącego się ich procesu. Łamy naszego biuletynu są otwarte dla wszystkich niepodległościowych, polskich ugrupowań politycznych, które widzą rozwój Polski na zasadzie demokracji, poszanowania praw jednostki i nieskrępowanym, opartym na wolnorynkowych zasadach rozwoju gospodarczym kraju, z Liberalno-Demokratyczną Partią Niepodległość i Solidarnością Walczącą na czele. Wierzmy, że nasz biuletyn zostanie przyjęty z życzliwym zrozumieniem i przysłuży się do dalszego jednoczenia i zwiększania wysiłków na rzecz osiągnięcia wspólnego celu jakim jest wolna i niepodległa Polska.

PREHISTORIA I HISTORIA KPN

KPN jest kontynuacją politycznej formacji niepodległościowej w Polsce, którą stworzył i kierował przez dziesięciolecie Józef Piłsudski. Bezpośrednimi poprzednikami KPN były Stronnictwo Niezawisłości Narodowej /SNN/ i Nurt Niepodległościowy /NN/. SNN powstało w 1944 roku ze zjednoczenia dwóch organizacji politycznych skupiających piłsudczyków w czasie wojny: Konwentu Organizacji Niepodległościowych /KON/ i Obozu Polski Walczącej /OPW/. Formacje wojskowe tych organizacji podporządkowane były AK. Po zmianie okupanta formacje te przeszły do WiN /kontynuacji AK/. Głównym przywódcą SNN był prof. płk. Wacław Lipiński, który w 1945 r. doprowadził do zjednoczenia całego podziemia politycznego w Polsce i stanął na czele jego władz

centralnych. Głównymi składnikami zjednoczenia obok SNN były Stronnictwo Narodowe i PPS-WRN. Płk. Lipiński aresztowany jeszcze w tymże 1945 r. zginął zamordowany bez wyroku sądu w więzieniu, prawdopodobnie w 1950 r. SNN podzieliło los całej opozycji polskiej i zostało ostatecznie rozbite terrorem policji w początku lat 50-tych. Nigdy się nie rozwiązało. Po opuszczeniu więzień przez ocalałych kierowniczych działaczy SNN w połowie lat 50-tych zawiązali oni organizację o nazwie "Nurt Niepodległościowy" /NN/. Przywódcą NN wybrano generała Romana Abrahama, jego zastępcą został Leszek Moczulski. NN postanowił nie ujawniać swego istnienia. Decyzja ta w ówczesnych warunkach była słuszną. Znalazła potwierdzenie w początku lat 70-tych, kiedy organizacja narodo-wo-niepodległościowa "Ruch" ujawniła swoje istnienie wydając w niewielkim nakładzie pismo podziemne. W ciągu kilku miesięcy Ruch został zdekonspirowany i rozbity, a jego przywódcy otrzymali wieloletnie wyroki. Czas nie dojrzał. NN kontynuował działalność, skupiając główny wysiłek na inspirowaniu i wspieraniu publikacji z tendencją niepodległościową oficjalnie wydawanych w kraju. Przywracanie znajomości zafałszowanych dziejów narodu i odtworzenie poczucia ciągłości historii Polski do czasu teraźniejszego uznano za kluczową - i jedynie możliwą w ówczesnej sytuacji narodu - realną opcję działania formacji niepodległościowej w kraju. Gdy sytuacja ta zmieniła się, czego dowodem było powstanie i utrzymanie się jawnego KOR-u, przywódcy NN byłego Ruchu zwrócili się do KOR-u o powołanie wspólnego Ruchu Obrony Praw Człowieka i Obywatela. Wobec odmowy przez KOR przyjęcia zasady parytetu we władzach projektowanego ruchu /50% dla KOR-u, 50% dla NN i byłego Ruchu/ i upierania się przy 75% dla KOR-u, po wielomiesięcznych pertraktacjach w maju 1977 powołano ROPCio na bazie NN, byłego Ruchu i grup byłych akowców, winowców i członków innych formacji niepodległościowych z lat 1939-1956, głównie z mniejszych ośrodków Polski. Do ROPCio weszła także niewielka grupa członków i współpracowników KOR-u. Główną zasługą ROPCio w latach 1977-79, poza działaniami statutowymi, było wyjście na ulice w dniach narodowych świąt w manifestacjach pod niepodległościowymi emblematami i hasłami - po raz pierwszy od dziesięcioleci. Jednocześnie maksymalnie wykorzystując koniunkturę NN inspirował powstanie i stopniowe ujawnianie instytucji i organizacji otwarcie niepodległościowych. Tak powstały Instytut Pamięci Narodowej im. J. Piłsudskiego, Instytut Katyński w Polsce, Ruch Porozumienia Polskich Socjalistów /pierwsza jawnie działająca w Polsce partia niepodległościowa od 1939 r./, Chrześcijańska Wspólnota Ludzi Pracy, Ruch Młodej Polski, Narodowy Związek Katolików, grupy ludowo-narodowe: siedlecko-podlaska, dolnośląska, lubelska i inne, wraz z wydawnictwami i prasą. Pierwszego września 1979 r. ogłosiły one /z wyjątkiem RMP i ChWLP/, zawiązanie Konfederacji Polski Niepodległej. Na czele KPN stanęła Rada Polityczna, której przewodniczącym wybrano Leszka Moczulskiego. Większość organizacji, z których powstała KPN zachowała w jej ramach autonomię jako tzw. grupy i stronnictwa skonfederowane. W lipcu 1980 r. pierwszy kongres KPN nie zakończył obrad z powodu wtargnięcia SB i aresztowania uczestników. Zdążono uchwalić statut KPN. W okresie od 23 września do grudnia 1980 roku zostali aresztowani główni jawni przywódcy KPN. W październiku 1980 r. działacze Konfederacji zainspirowali powstanie Komitetów Obrony Więzionych za Przekonania. W styczniu 1981 r. jako partia skonfederowana z KPN powstał Narodowy Ruch Robotniczy, który do grudnia 1981 r. wyrósł na najliczniejszą partię w składzie liczącej wówczas ok. 80 tysięcy członków KPN. W dniu 6-go grudnia 1981 r. KPN wezwał do podjęcia strajku generalnego w dniu 8-go grudnia celem wyprzedzenia stanu wojennego. Wezwanie to nie zostało podjęte przez Solidarność. W dniu 13 grudnia 1981 r. Centralne Kierownictwo Akcji Bieżącej KPN wydało decyzję o kontynuowaniu działalności

Konfederacji w podziemiu. W lipcu i sierpniu 1984 na podstawie amnestii wyszli na wolność przywódcy KPN po czterech latach więzienia. W dniu 22 grudnia 1984 roku odbył się w Warszawie drugi kongres KPN. Uchwalił on między innymi nowy program, dokonał zmian w statucie i wybrał nowe władze KPN. W dniu 9 marca 1985 r. zebranie członków Rady Politycznej zostało przerwane wtargnięciem SB i aresztowaniem uczestników. Od tego dnia funkcje kierownicze w KPN przejęło czasowo Centralne Kierownictwo Akcji Bieżącej. W dniu 3 marca rozpoczął się w Warszawie proces pięciu członków Rady Politycznej.

DZIAŁALNOŚĆ KPN ZA GRANICĄ

W początkowym okresie działalność KPN koncentrowała się w Europie Zachodniej. Główną naszą formą działalności było wtedy organizowanie pomocy materialnej dla kraju i propagowanie idei Konfederacji w krajach wolnego świata. Współzałożyciel KPN Maciej Pstrąg-Bieleński założył przedstawicielstwo w Niemczech Zachodnich i od tego czasu rozszerzył się znacznie zakres naszej działalności. KPN zaczął nawiązywać kontakty z organizacjami antykomunistycznymi i konserwatywnymi ugrupowaniami politycznymi. Zwiększyły się także możliwości reprezentacyjne Konfederacji. Maciej Pstrąg-Bieleński udzielił wielu wywiadów dla konserwatywnych pism niemieckich i zaczął występować z odczytami na międzynarodowych konferencjach antykomunistycznych. W swoich wystąpieniach Pstrąg-Bieleński udowadniał m. in., że opozycja w PRL ma przede wszystkim niepodległościowy charakter, a nie rewizjonistyczne oblicze jak chciała tego liberalno-lewicowa propaganda. Dzięki takiej działalności w tamtym okresie udało się zaszcześcić ideę KPN wśród grup politycznych bliskich naszej orientacji. Po 13 grudnia 1981 r. Maciej Pstrąg-Bieleński w oparciu o instrukcję Centralnego Kierownictwa Akcji Bieżącej z lutego 1982 r. zreorganizował działalność KPN za granicą. KPN zaczął intensywnie rozwijać kontakty ze swoimi sprzymierzeńcami politycznymi. I tak, w oparciu o podobieństwa ideologiczne Pstrąg-Bieleński nawiązał kontakty z zainspirowanym pierwotnie przez Ukraińców Antybolszewickim Blokiem Narodów /ABN/, który z biegiem lat stał się najpotężniejszą organizacją grup politycznych z krajów znajdujących się pod sowiecką okupacją. We wrześniu 1982 r. KPN zostaje reprezentantem Polski w ABN. Na początku 1983 r. Pstrąg-Bieleński nawiązał kontakt ze Światową Ligą Antykomunistyczną /WACL/ i we wrześniu 1983 r. uczestniczył w konferencji WACL ze statusem obserwatora. W maju 1984 r. władze WACL zatwierdziły KPN jako pełnoprawnego członka ze statusem reprezentanta Polski. W tym momencie powstał polski oddział WACL. Od tego czasu Konfederacja aktywnie uczestniczy w pracach WACL wypełniając koncepcję Leszka Moczulskiego dotyczącą polityki zagranicznej. Od roku 1983 centrum działalności zagranicznej Konfederacji przeniesione zostało do Stanów Zjednoczonych, gdzie mieszka większość jej reprezentantów.

ROK 1985 W TELEGRAFICZNYM SKRÓCIE

MAJ--udział w dwudniowym kongresie AF-ABN /odczytanie raportu, zorganizowanie wystawy publikacji, przygotowanie programu radiowego, który w całości nadało potem radio w Detroit; Pstrąg-Bieleński i Ruszczyński wybrani do władz AF-ABN/.

CZERWIEC--współorganizowanie demonstracji z okazji Tygodnia Narodów Ujarzmionych /zamieszczenie notatki prasowej w lokalnej gazecie, dzięki

której w demonstracji wzięła udział duża grupa uchodźców politycznych z PRL, wygłoszenie przemówienia na wiecu przed konsulatem sowieckim/.

WRZESIEŃ--udział w XVIII konferencji WACL /przygotowanie listu do Reagana w sprawie Moczulskiego - list stał się oficjalnym dokumentem konferencji, zorganizowanie wystawy fotogramów obrazujących walkę Polaków z komunizmem, dystrybucja informacji na temat sytuacji w Polsce, rozesłanie informacji prasowej po zakończeniu konferencji/.

--wraz z politycznymi organizacjami Afganistanu, Kuby, Mozambiku, Nikaragui i Wietnamu wysłanie listu do Sekretarza Generalnego ONZ, w którym sygnujące organizacje przypomniły, że przybywający na specjalną sesję ONZ przywódcy partii komunistycznych nie reprezentują narodów żyjących w krajach sowieckiej dyktatury. W liście krytykowano przyjmowanie tych ludzi jako głowy państw, podczas gdy faktycznie reprezentować oni mogą tylko grupy osób zaangażowanych w zniewalanie swoich własnych narodów. Kopie listu wysłane zostały do przedstawicielstw wszystkich nie komunistycznych państw- członków ONZ.

--udział w demonstracjach przeciwko Jaruzelskiemu w Nowym Jorku.

PAŹDZIERNIK--dział w wielotysięcznej demonstracji solidarności z narodem ukraińskim walczącym o prawo do wolnej ojczyzny.

--wysłanie telegramu do prezydenta Reagana z protestem przeciwko zignorowaniu prośby o azyl ukraińskiego marynarza Aleksieja Miedwieda.

LISTOPAD--udział w połączonym kongresie ABN/EFC w Londynie /dyskusja w panelu młodzieżowym, wygłoszenie przemówienia przed ambasadą sowiecką, dystrybucja informacji na temat KPN, Pstrąg-Bieleński i Ruszczyński wybrani do centralnych władz ABN, rozesłanie informacji prasowej na temat konferencji/.

GRUDZIEŃ--akcja na rzecz więzionych członków Rady Politycznej KPN /listy informacyjne i petycje do senatorów i kongresmanów, organizacji społeczno-politycznych oraz znaczących osobistości w Stanach Zjednoczonych i Kanadzie domagających się interwencji w sprawie bezprawnie więzionych działaczy KPN w Polsce, analogiczna akcja w Europie przy pomocy ABN/EFC, akcja informacyjna za pomocą anglo- i polskojęzycznych środków masowego przekazu.

--ustabilizowanie współpracy z amerykańskimi i polonijnymi mediami.

Szczegółowe informacje na temat poszczególnych akcji i działalności KPN są podawane w wydawanych Informacjach Prasowych KPN. Zainteresowane osoby i organizacje mogą otrzymać informacje po skontaktowaniu się z działaczami KPN w Stanach Zjednoczonych.

Biuletyn wydawany jest przez przedstawicielstwo KPN w krajach wolnego świata. Redaguje zespół w składzie: Kszysztof Bzdyl, Ryszard Jonak, Maciej Pstrąg-Bieleński, Marek Ruszczyński, Bolko Skowron oraz działacze krajowi. Materiały zawarte w Biuletynie są do wykorzystania wyłącznie za podaniem źródła.
